

гражда, руши и създава. Разрушаването е времененъ процесъ въ живота на човѣка, за да се прояви възвишеното и благородното въ него. Съ думитѣ „не дойдохъ да разруша, но да изпълня“, Христосъ иска да предпази слушателитѣ си отъ заблуждения, затова имъ казва, че не е дошълъ да разрушава, но да изпълни закона, да внесе ново разбиране при изпълнение на законитѣ. Понеже въ времето на Христа е имало нарушаване на законитѣ, Той искалъ да покаже на хората, че не е достатъчно само да съществува закона, но този законъ трѣбва да се изпълнява разумно. Като разбере това нѣщо за външнитѣ закони, човѣкъ ще дойде до положение да разбере същото и за онѣзи закони, които се отнасятъ до човѣшката душа и ще знае, че трѣбва да ги изпълнява, а не да ги разрушава.

И тъй, Божественото начало въ човѣка иде всѣкога не да разруши, но да изпълни. Като се вглежда въ ежедневния си животъ, човѣкъ най-после дохожда до убеждение, че той самъ е станалъ причина да изгуби същественото, да се отстрани отъ истинския пѣтъ на живота. Тази е причината, задето въ старинитѣ си човѣкъ изкупва грѣховетѣ на своето минало чрезъ страдания, болести, сиромашия и мъчения. Презъ цѣлия му животъ Божественото начало въ него му казва, че той трѣбва да се съобразява съ законитѣ на природата. Ако е уменъ, той ще схване този гласъ, и всѣки день ще прави по едно малко видоизмѣнение въ своя животъ, да го постави на начала и принципи, каквито природата е поставила. Ако не може да направи това, той всѣки день ще допринесе нѣщо за разрушаване на Божественитѣ принципи и закони. Обаче, отъ момента, въ който човѣкъ наруши единъ отъ тѣзи закони, страданията започватъ да го следватъ непрекъснато. И, ако, вмѣсто да тичатъ по Европа да търсятъ лѣкари за своитѣ болести, хората биха се събрали заедно и биха започнали да търсятъ причинитѣ на своитѣ болести и страдания, тѣ щѣха да дойдатъ до правия пѣтъ на живота. И тогава, положението имъ щѣше да бѣде десетъ пѣти по-добро, отколкото това, въ което днесъ се намиратъ. Запримѣръ, нѣкой човѣкъ заболява отъ ракъ. Той не търси причината на това заболяване нѣкъде въ себе си, но веднага прибѣгва до помощта на лѣкаря. Лѣкарътъ изрѣзва мѣстото, дето е ракътъ, и болниятъ се успокоява, мисли, че болестта му е изчезнала. Не се минава много време, болестта отново се явява: ако е била въ дѣсната страна на тѣлото, сега излиза въ лѣвата страна.